

LEKTION 7

چھوری، کجا و کی؟

Wie, wo und wann?

GRAMMATIK

کاربرد حرف اضافه am برای گفتن تاریخ:

یکی از مهم ترین کاربردهای حرف اضافه am برای بیان روزهای هفته، پایان هفته، اوقات روز و تاریخ هاست.

- نکته 1: اگر جمله ما بخواد در جواب پرسش: Wann به معنی : "کی؟ چه وقت؟" بیاد، از حرف اضافه am برای روزهای هفته، پایان هفته، اوقات روز و تاریخ استفاده می کنیم.
- نکته 2: چون داریم دربارهی "زمان" حرف می زنیم، از حرف اضافهی (an + dem) am استفاده می کنیم.

Frage: Wann möchtest du ins Kino gehen? (تو کی می خواهی به سینما بری؟)

Antwort: Am Vormittag. (در قبل از ظهر)

- نکته 3: برای بیان "در شب" از حرف اضافه in به جای am استفاده می کنیم.
- چند مثال:

Am + Wochentage

am Montag در روز دوشنبه

am Wochenende در آخر هفته

am Morgen در صبح

in der Nacht در شب

z.b: Am Wochenende schlafe ich lange.

آخر هفته من زیاد می خوابم.

بیان جهت های جغرافیایی در آلمانی:

برای بیان جهت های جغرافیایی بایستی در زبان آلمانی در پاسخ به Wo? (کجا)، از حرف اضافه im
بعلاوه ی اسم جهت استفاده کنیم.

لیست جهت های جغرافیایی در آلمانی:

im Norden در شمال

im Süden در جنوب

im Westen در غرب

im Osten در شرق

بیان شرایط آب و هوایی در زبان آلمانی:

برای بیان شرایط آب و هوایی در زبان آلمانی، به نکات زیر بایستی دقت شود:

نکته 1: برای بیان "برف/باران باریدن و آفتاب" از خود فعل regnen به معنای باران باریدن ، schneien

به معنای برف بیاریدن و scheinen به معنای آفتاب تابیدن به همراه ضمیر es استفاده میکنیم:

Es regnet. باران میاد.

Es schneit. برف میاد.

Die Sonne scheint. خورشید می تابد / هوا آفتابی است.

نکته 2: برای الباقی شرایط آب و هوایی ما از صفت های اون ها به همراه فعل sein استفاده می کنیم:

آفتابی:

نیمه‌ابری / صاف:

- Es ist bewölkt. هوا ابری است.
- Es ist leicht bewölkt. هوا کمی ابری است.

مه‌آلود:

- Es ist neblig. هوا مه‌آلود است.

طوفانی / بادی:

- Es ist windig. هوا بادی است.

برای بیان دما در زبان آلمانی از این عبارات استفاده می‌کنیم:

- Es ist heiß. هوا داغ است.
- Es ist kalt. هوا سرد است.
- Es ist kühl. هوا خنک است.
- Es ist warm. هوا گرم است.

دیگر شرایط:

- Es ist schwül. هوا شرجی است.
- Es ist trocken. هوا خشک است.

بیان زمان گذشته در زبان آلمانی:

(1) Perfekt (گذشته کامل / حال کامل)

ساختار این زمان:

Subjekt (فاعل) + Verb (کمکی sen / haben) + Partizip 2 .

کاربرد زمان perfekt:

- بیشتر در مکالمه روزمره استفاده میشود.
- تأکید روی نتیجه عمل در زمان گذشته است.

مثال‌ها:

Es **hat** heute **geregnet**.

امروز باران بارید.

Ich **habe** ein Buch **gelesen**.

من یک کتاب خوانده‌ام

Er **ist** nach Berlin **gefahren**.

او به برلین رفته است

Wir **haben** gestern Fußball **gespielt**.

ما دیروز فوتبال بازی کردیم

لیست 2 partizip ها و افعال کمکی در سطح A1:

افعال با haben

افعال با قاعده: (regelmäßig)

- machen → gemacht (انجام دادن)
- spielen → gespielt (بازی کردن)
- lernen → gelernt (یاد گرفتن)
- hören → gehört (شنیدن)
- sagen → gesagt (گفتن)
- fragen → gefragt (پرسیدن)
- arbeiten → gearbeitet (کار کردن)
- warten → gewartet (منتظر ماندن)
- kaufen → gekauft (خریدن)
- verkaufen → verkauft (فروختن)
- leben → gelebt (زندگی کردن)
- wohnen → gewohnt (سکونت داشتن)
- spielen → gespielt (بازی کردن)

افعال بی قاعده: (unregelmäßig)

- essen → gegessen (خوردن)
- trinken → getrunken (نوشیدن)
- lesen → gelesen (خواندن)
- sehen → gesehen (دیدن)
- schlafen → geschlafen (خوابیدن)
- sprechen → gesprochen (صحبت کردن)
- schreiben → geschrieben (نوشتن)
- helfen → geholfen (کمک کردن)
- nehmen → genommen (گرفتن)
- finden → gefunden (پیدا کردن)
- denken → gedacht (فکر کردن)
- bringen → gebracht (آوردن)
- wissen → gewusst (دانستن)

افعال با تغییر حالت / وضعیت (افعال با sein)

- gehen → gegangen (رفتن)
- kommen → gekommen (آمدن)
- fahren → gefahren (رانندگی/رفتن با وسیله)
- fliegen → geflogen (پرواز کردن)
- laufen → gelaufen (دویدن/پیاده رفتن)
- aufstehen → aufgestanden (بلند شدن)
- bleiben → geblieben (ماندن)
- werden → geworden (شدن)
- sterben → gestorben (مردن)
- passieren → passiert (اتفاق افتادن)

نکات مهم:

1. افعال با پیشوند be-, ver-, er-, ent-, zer-, miss- و غیره پیشوند ge- نمی‌گیرند.

مثال:

bekommen => bekommen

kaufen => verkauft

2. افعال جداشدنی (trennbar) پیشوندشان جدا می‌شود و ge وسط می‌آید:

مثال:

aufstehen → aufgestanden

نکته: در این موارد میتونیم از فعل کمکی sein برای perfekt کردن جملاتمون استفاده کنیم:

1. بیان تغییر جابه جایی جمله (مثل راه رفتن ، با ماشین رفتن و)

2. بیان تغییر وضعیت جمله (مثل متولد شدن، رشد کردن و یا بیدار شدن)

Präteritum (گذشته ساده)

ساختار این زمان:

.... + (فعل در زمان گذشته ساده) Verb + (فاعل) Subjekt

کاربرد های زمان گذشته ساده:

- بیشتر در نوشتار رسمی (کتاب، مقاله، داستان، گزارش) استفاده میشود.
- در افعال کمکی و Modalverb در محاوره هم به کار میرود.

مثال‌ها:

Es war richtig kalt.

هوا خیلی سرد بود.

Ich las ein Buch.

من یک کتاب خواندم

Er fuhr nach Berlin.

او به برلین رفت

Wir spielten gestern Fußball.

ما دیروز فوتبال بازی کردیم

بیان تولد فرد در مکان / زمان خاصی:

برای بیان تولد فرد از این فرمول استفاده می کنیم:

Ich bin am ... im geboren.

من در در یک متولد شدم.

حتی می توانیم این جمله به صورت سوالی بپرسیم:

Wann und wo bist du geboren?

کی و کجا متولد شده ای؟

در جواب به این پرسش باید از حروف اضافه داتیوی: in و auf در زبان آلمانی استفاده کنیم.

Wann und wo bist du geboren?

Ich bin am 23. März in einem Krankenhaus geboren.

من در 23 ماه مارس در یک بیمارستان متولد شدم.

نکته:

سال حرف اضافه نداده.

اعداد ترتیبی برای تاریخ ها:

برای بیان یک روز از ماه برای کاربردهایی مثل تولد می توانیم از حرف اضافه am به همراه عدد ترتیبی استفاده می کنیم.

Wann bist du geboren?

Ich bin am 23. 1988 geboren.

ساختن اعداد ترتیبی:

-te + عدد → از 1 تا 19

- eins → erste (اول)
- zwei → zweite (دوم)
- drei → dritte (سوم)
- vier → vierte (چهارم)
- fünf → fünfte (پنجم)
- ... → neunzehn → neunzehnte (نوزدهم)

استثناها:

- 1 → erste
- 3 → dritte
- 7 → siebte (*sieben-te* نه)

-ste + عدد → از 20 به بالا

- zwanzig → zwanzigste (بیستم)
- einundzwanzig → einundzwanzigste (بیست و یکم)
- dreißig → dreißigste (سی ام)
- einunddreißig → einunddreißigste (سی و یکم)

برای گفتن تاریخ، همیشه با am + عدد ترتیبی + Monat می گیم:

- Ich habe am ersten Januar Geburtstag. (من در اول ژانویه تولد دارم.)
- Der Termin ist am dritten Februar. (قرار در سوم فوریه است.)
- Sie ist am neunzehnten April geboren. (او در نوزدهم آوریل به دنیا آمده است.)
- Ich fahre am einundzwanzigsten Juli nach Berlin. (من در ۲۱ جولای به برلین می روم.)
- Wir treffen uns am dreißigsten September. (ما در ۳۰ سپتامبر همدیگر را ملاقات می کنیم.)

نکته مهم: بعد از am باید عدد ترتیبی حالت Dativ بگیرد، بنابراین آخرش «-n» می گیرد:

am dritten, am neunzehnten, am einundzwanzigsten